

מ"ת 7219/03/21 - מדינת ישראל נגד מוחמד אגנימאת, עמאד אחיל, עלאא חדוש, אחמד אגנימאת, אברהים אגנימאת

בית המשפט המחוזי בירושלים
לפני כבוד השופט רפאל יעקובי

05 מאי 2021

מ"ת 7219-03-21

מדינת ישראל

בעניין:
נגד

1. מוחמד אגנימאת
2. עמאד אחיל
3. עלאא חדוש
4. אחמד אגנימאת
5. אברהים אגנימאת

בשם המבקשת: עו"ד שרית רייך-אבניאל (פ"מ י-ם, פלילי)

בשם המשיבים 3 ו-5: עו"ד אבי בר-עם

החלטה בעניין המשיבים 3 ו-5

1. עניינה של החלטה זו בבקשה לעצור את המשיבים 3 ו-5 עד תום ההליכים בת"פ 7196-03-21.
2. בתיק הפלילי הנ"ל מואשם המשיב 3 (יליד 2.8.92) באישום אחד, המתייחס לעבירות סחר בנשק ונשיאת נשק ותחמושת והמשיב 5 (יליד 23.2.92) מואשם באישום אחר, המתייחס לעבירות סיוע לסחר בנשק ונשיאה והובלת נשק.
בכתב האישום נכללים גם נאשמים אחרים, המואשמים בביצוע העבירות הנ"ל יחד עם המשיבים 3 ו-5 ובעבירות שביצעו ללא קשר אליהם.
3. המשיב 3 מואשם בכך שיחד עם המשיב 1 מכרו אקדח לסוכן משטרה. חלקו של המשיב 3 (לפי סעיף 5 לאישום השלישי שבכתב האישום) הוא כדלקמן:

"ביום 5.10.20 ולאחר תיאום טלפוני, נפגשו נאשם 1 והסוכן במחסום, סמוך לשעה 10:50. נאשם 1 ניגש לסוכן, שניהם נכנסו לרכב טרנזיט בו ישב נאשם 3, והשלושה נסעו לכיוון צורף. במהלך הנסיעה, הוציא נאשם 3 מבין הכיסאות ברכב, אקדח חצי אוטומטי מסוג Star ושורה ובכוחו להמית (להלן: "האקדח"), ומסר אותו יחד עם שני כדורים

עמוד 1

לנאשם 1. הסוכן מסר שלושה כדורים נוספים לנאשם 1, שטען את האקדח וירה שלושה כדורים מחלון הרכב. נאשם 1 הבטיח לסוכן כי יספק לו 25 כדורים בערב, אז פרק את האקדח ומסר אותו לסוכן תמורת 32,000 ₪ אותם מסר לו הסוכן. הסוכן ביקש מנאשם 1 עמלת תיווך, ונאשם 1 הסכים, והודיע על כך לנאשם 3 אשר הסכים בתנאי שלא יקוזזו רווחיו. נאשם 1 החזיר לסוכן 500 ₪, והשלושה נסעו חזרה למחסום".

4. המשיב 5 מואשם בכך שסייע למשיב 1 (שהוא אביו) ולמשיב 2 למכור רובה צלפים לסוכן משטרתי ולאחר מכן היה שותף להובלת הרובה ברכב. חלקו של המשיב 5 (לפי סעיפים 3-4 לאישום השני שבכתב האישום) הוא בכך שלאחר שהמשיב 1 והסוכן הגיעו לחממה שבה נכה, התרחשו העובדות הבאות:

"3. עם הגעתם, פתח נאשם 5 את שער הכניסה למתחם, והשלושה נכנסו פנימה. במקום נכח נאשם 2 שנשא רובה בריחי המכיל חלקים של כלי נשק תקיניים, שחברה לו כוונת (ולהלן "הרובה"), מחסנית תואמת המכילה כדורים, ושקית שבתוכה כדורים נוספים. הסוכן ביקש לבדוק את הרובה. נאשם 2 הכניס את המחסנית לרובה, ירה כדור אחד, ואז פרק את הרובה ומסר אותו לסוכן יחד עם המחסנית ושקית הכדורים. הסוכן מסר לנאשמים 1 ו-2 32,000 ₪ בתמורה. בהמשך לכך נאשמים 1 ו-2 עטפו את הרובה בבד שהביא עמו הסוכן. 4. בהמשך לאמור, סיכמו הארבעה להתפצל לשתי קבוצות, ולהיפגש במחסום. הסוכן ונאשם 1 נסעו ברכב אחד למגרש עפר הסמוך למחסום, ונאשמים 2 ו-5 נסעו ברכב השני, בו הובילו את הנשק. בהגיעם לחניון, נכנסו הסוכן ומוחמד לרכב הסוכן ונסעו כ-100 מטר לתוך כפר גב'עה הסמוך, אליו נסעו נאשמים 2 ו-5 ברכב השני. אז, יצא נאשם 2 מהרכב, נשא את הרובה, והעביר אותו לתא המטען ברכב הסוכן".

5. בדיון שהתקיים ב-4.4.21 ציין הסינגור כי יש ראיות לכאורה וכי תהיינה לו טענות בקשר אליהן ועתר להזמנת תסקירי מעצר. נעתרתי לבקשה זו, לנוכח הכלל שלפיו גם כשמדובר בעבירות חמורות, לא בקלות תיחסם הרמטית האפשרות של מעצר בפקא"ל או של שחרור בתנאים ובכלל זה "לא בנקל יחליט בית המשפט על מעצר ללא בחינת חלופות באמצעות תסקיר מעצר" (בש"פ 8554/19 סובח נ' מדינת ישראל (31.12.19); בש"פ 6851/20 צ'רקסוב נ' מדינת ישראל (7.10.20) ועוד).

6. בתסקיר המעצר בעניינו של המשיב 3 מתייחס שירות המבחן לאישיותו של משיב זה ומציין כי "קיים סיכון גבוה להישנות עבירות דומות". בהמשך לכך שירות המבחן שולל חלופה ספציפית שהוצעה, אשר התברר בקשר אליה כי המפקח המוצע לא מעוניין לבצע את משימת הפיקוח. השורה התחתונה היא כי "אין אנו באים בהמלצה על שחרורו מהמעצר".

7. בעניינו של המשיב 5 הוגשו תסקיר מעצר ותסקיר משלים. גם בקשר למשיב זה יש התייחסות לאישיותו והערכה כי "קיים סיכון גבוה להישנות התנהגות עוברת חוק". בהמשך לכך יש התייחסות להצעת פיקוח של מפקח ומפקחת. השורה התחתונה היא: "אנו מעריכים כי המערך הפיקוחי המוצע יתקשה באופן ממשי לתפקד כנדרש וכמצופה במהלך שהותו של אבראהים בחלופת המעצר וניכר כי אין בכוחו לצמצם את רמת הסיכון הנשקפת מאבראהים. לאור כל האמור, אנו ממליצים על מעצרו עד לתום ההליכים".

8. בדיון שהתקיים ב-2.5.21 נשמעו טענות לגבי התוצאה המתבקשת, בהינתן הראיות לכאורה, האמור בתסקירים והתמונה בכללותה.

9. המבקשת טוענת כי בהינתן הראיות לכאורה, העובדה שמדובר בעבירות נשק - שלגביהן קיימת חזקת מסוכנות סטטוטורית - יחד עם האמור בתסקירים ועם עברם הפלילי המסוים של המשיבים, יש להורות על מעצרו של שני המשיבים עד תום ההליכים.

10. המשיבים טוענים כי יש לשחררם בתנאים. לטענתם, יש להגיע לתוצאה זו לנוכח טענותיהם בנוגע לראיות לכאורה. המשיב 3 טוען כי קיימים סימני שאלה מרובים לגבי הראיות בעניינו והמשיב 5 טוען כי עולה מן הראיות שניתן לייחס לו, לכל היותר, פתיחה של שער החממה ולא מעורבות נוספת באירוע המיוחס לו.

11. לאחר שקילת המכלול, הגעתי למסקנה שבשלב הנוכחי אין מקום לתוצאה שונה מהוראה בדבר מעצרו של המשיבים 3 ו-5 עד תום ההליכים בת"פ 7196-03-21. עם זאת, לגבי המשיב 5 נקבע כי אם יהיה בידיו להציע חלופה מתאימה בכל שלב שהוא, צפוי ששירות המבחן יתבקש לבחון אותה ואת התמונה בכללותה ואפשר שבהמשך לכך ניתן יהיה לעשות שימוש בה.

12. לתוצאה האמורה אני מגיע לנוכח שילובם של אלה:

א. המשיבים מצויים במצב משפטי בעייתי, כאשר הם עותרים לשני צעדים שעניינם חריגה מן הכלל: ראשית - לסטייה מהכלל בדבר מעצרו עד תום ההליכים בעבירות שבהן הם מואשמים; שנית - לסטייה מהכלל שלא בנקל יסטה בית המשפט מהמלצה שלילית שבמסגרת תסקיר מעצר.

במקרה דנן לא רק שלפחות בשלב הנוכחי אין הצדקה לסטייה מאחד הכללים האמורים, אלא שהצטברותם יחדיו מצמצמת עוד יותר את האפשרות של סטייה משניהם.

ב. במה שנוגע לראיות לכאורה אציין עתה, כי הדרך בה נבחנת השאלה אם יש ראיות לכאורה היא מבט כולל על מכלול הראיות (ראו למשל: בש"פ 8087/95 זאדה נ' מדינת ישראל, פ"ד נ(2) 133 (1996); בש"פ 2653/99 זיאד נ' מדינת ישראל, 26.4.99). בקשר לכך נקבע גם כי "אין זה מתפקידו של בית המשפט, לעת ז, לעסוק בניתוח מפורט ומדוקדק של הראיות

המסבכות את המשיב בעבירות המיוחסות לו" (בש"פ 6187/95 מדינת ישראל נ' אל עבד,
17.10.95).

במקרה דנן המבט הכולל על מכלול הראיות מוביל למסקנה כי יש ראיות לכאורה המספיקות למעצר
שני המשיבים עד תום ההליכים, למקרה שמבחינת יתר הנתונים לא יהיה מנוס מכך.

הסניגור תוקף את חומר הראיות - בעיקר בטענות כלפי הסוכן ובאופן שבו יש להתייחס להודעותיו ובכך
שהוא טוען כי יש להשקיף על הראיות השונות באופן היוצר תמונה נוחה למשיבים. מקומן של רוב
הטענות האמורות הוא בתיק העיקרי ומכל מקום, אין בהן להביא לתוצאה שונה בשלב הנוכחי.

על האמור עד כה אוסיף כי הטענות הספציפיות שהעלה הסניגור זכו למענה מפי ב"כ המבקשת.

לגבי המשיב 5 - הוסבר כיצד חומר הראיות יוצר תמונה כוללת שלפיה חלקו של המשיב 5 אינו כה
מצומצם כפי שהסניגור טוען.

לגבי המשיב 3 - חומר הראיות בכללותו תומך לכאורה ומבסס את המיוחס למשיב זה בכתב האישום.

בטיעוני המבקשת ניתן מענה לנטען לגבי מסדר הזיהוי וטענת האליבי.

במה שנוגע לתמונות - גם מנקודת מוצא נוחה למשיב 3, כי בהליך דנן הוא רשאי להתבסס על התמונות
שצילם הסניגור, מקובלת עליי טענת המבקשת כי תמונות אלה כשלעצמן אינן שוללות את המעורבות
המיוחסת למשיב 3 הזוכה לביסוס בחומר החקירה.

ככלל ובמצב הדברים הספציפי בענייננו, לא הייתה על המבקשת חובה לבצע את העימותים שהמשיב 3
טוען להם ומכל מקום, אין בעניין זה כשלעצמו כדי להטות את הכף לגבי מה שעל הפרק במסגרת
החלטה זו.

ג. טענות הסניגור בעניין תסקירי המעצר אינן מצדיקות תוצאה שונה מזו שנקבעה. אדרבה,
הרושם המתקבל מן התסקירים הוא דווקא כי הם נערכו באופן מעמיק והתייחסו לאפשרויות
שהציגו המשיבים וכי יש לתת משקל משמעותי למה שמצוין בהם ולהמלצות הנגזרות מכך.

ד. הטעם להבדל בין מה שנקבע לגבי המשיב 3 למה שהוחלט בעניינו של המשיב 5 נעוץ בעיקר
באלה:

ראשית - בכך שבכתב האישום מיוחסות למשיב 5 עבירות מופחתות וחלק שולי באופן יחסי.

שנית - בכך שהטענות שהעלה הסניגור בנוגע לקשיים אפשריים בראיות לכאורה בעניינו של המשיב 5
נחזות כחזקות יותר מאשר אלה שבנוגע למשיב 3. הכוונה בעיקר לכך שבנוגע למשיב 5 הצליח הסניגור
להצביע על גירסה אלטרנטיבית מסוימת לגבי מידת מעורבותו בעסקת הסחר שבעניינו. אמנם אין בה
לשלול קיומן של ראיות לכאורה לגבי כל שמיוחס לו, אך יש בה לשפר את מצבו לגבי מה שעומד

להכרעה עתה. זאת לעומת המשיב 3, שהטענות שעלו בנוגע לראיות לכאורה המתייחסות אליו נחזות כחלשות יותר וזכו למענה טוב בהרבה מטעם המבקשת.

13. לנוכח כל האמור, השורה התחתונה של החלטה זו היא כמצוין בסעיף 11 דלעיל.

ניתנה במעמד הנוכחים היום, כ"ג באייר התשפ"א, 5 במאי 2021.

רפאל יעקובי, שופט